

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok
a szerkesztőséghez küldendők, —

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLÓNY.

Hirdetési díj:

Egy négyszer használt garmond
sor 5 kr. — Bélyegdíj minden be-
tétel után külön 30 kr.

Nyilttér soronként 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Lapfőmunkács és Felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Fütcza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Előfizetési felhívás.

Lapunkra ápril 1-től új előfizetést nyitunk és pedig:

ápriltól december végeig 6 frt.

„ szeptember „ 4 frt.

„ június „ 2 frtjával.

A pénzeket e hó végeig kérjük beküldetni.

A kiadást ápriltól kezdve ismét a tulajdonos szerkesztő vévén át, az eddigelé Werfer Károly urnál befolyt pénzek a szerkesztőségnek adattak s így a t. előfizetők is általa fognak kielégítettetni.

A szerkesztőség.

Kassa márczius 27.

A fővárosi sajtó még mindig a márczius 3-ki leiratot tárgyalja; nyíltan, őszintén kárhoztalja a kormányférfiak eddigi eljárását, s bizalommal fellebez a Felsőséghez.

A Pesti Naplóban Andrásy Gyula gróf indította meg a hadjáratot a kormány politikája ellen, s egy egész hosszú sereg támogatja nézeteit a nyilvánosság terén is.

A Honban Tisza Kálmán még erősebben kel ki a kormány eljárása ellen, mint Andrásy.

A „*Politikai hetilap*“-ban is olvasunk egy nagy-érdekű cikket, ennek tulajdonosa: Eötvös József bárótól; ki — mint mondja — ez egyszer eltérve doctrinárius szokásaitól s mellözve az elveket, mint az opportunitás embere szólal fel.

„A merevség — írja a nemes báró — melylyel a nemzet a törvényhez ragaszkodik, sokak előtt megfoghatatlan, s oly nemzetek, melyek egy fél század alatt tíz forradalmon mentek keresztül, vagy alkotmányukat a fejedelem octroyált akaratainak köszönik, nem foghatják meg korlátoltságunkat, melylyel a legnagyobb szabadságot s jóllétet visszaadítani készek lennénk, ha az csak a törvényes formák megsértésével érhetőnek el. Nem vitatkozunk azokkal, kik ebben csak annak bizonyítványát látják, hogy a kor szellemével lépést tartani nem tudunk; de annyi kétségtelen, hogy ezen — nem bánom — eldöntéssel nálunk létezik, s hogy miután maga az aránybulla, melyben mai szabadságunk talpkövével tiszteljük, — a bevezetés szavai szerint — csak mint azon régi szabadságnak visszaállítása adatott ki, melyet a nemzet sz. Istvántól nyert s később az idők viszonyosságai alatt elveszített; a meggyőződés, hogy minden jog s törvény mindaddig, míg az a maga útján törvényes formák szerint nem módosított, vagy el nem törölt, fennáll, oly nemzetnél igen természetes, melynek első szabadságlevele már a restitutio in integrum eszméjéből indul ki. Ezen meggyőződés pedig az egész nemzetnél oly általános, hogy semmi, bár mi üdvös legyen, soha törvényesnek s így definitivnek tekintetni nem fog, ha behozatalánál azon jogfolytonosság nem tartatott meg, mely szerint alkotmányunk 1848-ig fejlődött.

Valjon, kérdjük, opportunitus-e, hogy most midőn a törvényhozás a fejedelem által arra szólított fel, hogy a legfontosabb ügyekben, melyek a köztünk s a birodalom között fennálló viszonyoknak hosszú időre alapját fogják képezni, határozzon; vajon, mondjuk, czélszerű-e,

hogy a jogfolytonosságnak elve épen ezen esetben sérüljön meg?

És épen mivel nekünk is nem pillanatnyi megnyugtató, hanem czélszerű intézkedések létrehozatala fekszik szívünkön; mivel hazánk viszonyait a birodalomhoz úgy óhajtván elintézni, hogy közjogi önállóságunk s törvényes függetlenségünk s az összbirodalom érdekei egyiránt biztosítottassanak; nem akarhatjuk, hogy az, a mit megállapítunk, újra kérdés alá vonassék; mivel, hely intézkedések törvényes megalapítása után törekszünk, melyek hazánk jólétét és szabadságát, s a birodalom hatalmát állandóan biztosítsák; nem mondhatjuk-e: miszerint azok, kik azt tanácsolják, hogy e fontos pillanatban azon elvtől térjünk el, mely hazánkban minden állandóságnak főfeltétele — oly valamit tanácsoltak, mi opportunitus lehet azoknak, kik csak a pillanatnyi kényelmet keresik, mi opportunitus lehet egyes tisztviselők szempontjából; de bizonyosan nem az, sem az ország, sem a birodalom tekintetében.

Gabonánk könnyebb eladhatására szolgáló némi eszközökről.

(Vége.)

Ha a nyugottól a gépeknek használatát oly hamar eltanultuk — miért késedelmezzünk, tőle az okszerűbb trágyakezelést, a szorgalmasabb földmívelést és a gondosabb növényápolást elcsúsztatni: annál inkább, mivel az utóbb nevezett eszközök csak mérsékelt tökeszaporitással járnak és leginkább csak a gazdának okszerűbb és szorgosabb tevékenységét igénylik.

Földünk a jó trágyát folyton növekedő mértékben kívánják. Trágya nélkül csak silány és bizonytalan terméseket várhatunk. A trágyát tehát (és pedig jót és sokat) nem mellőzhetjük. De ne feldejük ám, hogy a trágya az előállítás költségeinek egyik igen nevezetes és mellőzhetlen részét képezi. Iparkodnunk kell tehát mindenek előtt, hogy sok, jó és olcsó trágyát készíthessünk. Aránylag olcsóbb leend pedig a trágya, ha a marhatenyésztésre nagyobb figyelmet fordítunk; mert kétségtelen igazság, hogy minél okszerűbb, tehát jövedelmezőbb a marhatartás — annál magasabban értékesíti a marha a természet takarmányát, tehát annál olcsóbb a belőle készült trágya.

De olcsóbbá teszi a trágyát (mert értékvesztését akadályozza) egyszersmind a trágyának czélszerű kezelése — az ólban, az emésztőn és a mezőn; míg ellenkezőleg az e részbeni mulasztások a trágyának értékét tetemesen csökkentik s így kétfős tekintetben károsak: kevesbitvén a trágya hatását és ugyanazon arányban nagyobbítván a termelési költséget.

A rozsa, hanyag trágyakezelés, valamint egyfelől mezőgazdaságunknak egyik gyöngéje, ugy másfelől elégtelen drága terméseinknek egyik oka.

A különféle pót- és műtrágyákról, melyek külföldön oly nagy jelentőségre vergődtek, jelenleg még nem akarunk szólni; miután a magyar gazdának (egyelőre legalább) minden költségesebb előlegezéseket mellőznie kell: a hova, viszonyaink között, a műtrágyák legnagyobb részt bizonyára tartoznak. Eleget teszünk mi jelenleg, ha csak az állati és emberi ürleteket gondosan gyűjtjük és fontos használatukra kellően elkészítjük.

Miképen állunk az olcsóbb természetnek második eszközére — a szorgalmas földmunkára nézve?

Egyes — de kevés — dicséretes kivétellel, még nagyon hátra vagyunk e tekintetben is Európa nyugotti országaihoz képest. Eltekintve a költséges nagyobb-szerű földjavításoktól — a milyenek például a csatornázás, az alagsóvezetés, a talajkeverés, égetés sat. mint melyek a tökének hiánya miatt nálunk egyelőre legalább még a pia desideriahoz tartoznak. — mennyire haladunk vagy javultunk földünk munkálásának tekintetében? Készítünk-e legalább nemesebb növényeink számára oly porhanyó és tiszta ágyat, minőt azoknak orvontes disztlése mellőzhetlenül követel? Leeresztjük-e a szántóvasat megfelelő mélységre: egyfelől azért, hogy jobb földünk alsóbb rétegeinek gazdagságát vetéseink számára megnyissuk; másfelől azért, hogy az alsóbb

nyers vagy holt rétegeket a levegőnek szelídítő s termékenyítő hatása által életre, tevékenységre ébresztjük; végre (mi nálunk különösen fontos) azért is, hogy tartósabb szárazság idejére vetéseinknek a föld mélyebb rétegében hűvös és nyirkos menhelyet készítsünk?

Vetéseinknek silány kinézése, terméseinknek szomorú állaga eléggé érthetően felelnek ezen kérdésekre: — világos bizonyosságot nyújtván, miszerint földjeink megmunkálására még nem fordítjuk ama gondot, munkát és energiát, mely másutt oly gazdag gyümölcsöt terem és melyet mi sem mellőzhetjük, ha hasonló területen eddignél nagyobb mennyiségű, tehát olcsóbb gabonát természeteni akarunk.

A sikeres, vagyis olcsóbb természetelés harmadik feltételül a czélszerű vetésmódot és a gondos ápolást ismertük el.

A czélszerű vetésmód magában foglalja: a magnak gondos megválasztását, tisztítását, ha szükséges, különös tenyésztését (nemesítését) és megfelelő elosztását — elvetését. Mindezen műtételek pedig okvetlenül szükségesek, minthogy általok részint a magnak egészséges csírádsága biztosítottatik; részint a vetőmagban jelentékeny megtakarítás eszközölletik; részint pedig a termésnek nagysága fokoztatik.

Legczélszerűbb vetésmódnak — különösen a buzára nézve — a soros-vetés van jelenleg elismervé, megfelelő gépek segítségével.

A gabonának ápolásához számítjuk: annak kellő tisztítását (mely azonban már a vetőmagnak megválasztásánál kezdődjék); a boronának és hengerek időszerű alkalmazását — például a megkérgeedett földszin felnyitására, vagy a fagytól felduzzadt talajnak lenyomására; végre a fejtrágyázást, lebrzést, lesarolást, ha maga idején alkalmaztatnak, szinte igen hasznos ápolási műtételeknek kell elismernünk.

Ha már most — vetés és ápolás tekintetében — az okszerűbb gyakorlat által javasolt eljárásokat mi is — megfelelő módon és kellő időben — alkalmazni fogjuk: bizonyára hasonló területről nagyobb termést eszközölni, azaz olcsóbban természeteni is fogunk.

A gabona biztosabb eladhatásának általunk említett két másik eszközéről t. i.

1) a gabonának, mint árucikknek, nemesítéséről, azaz vásárképesebbé tételéről; és
2) a szállítási költség könnyébbítéséről — más alkalommal.
(G. Erd. L.)

Szerény szó a magyar színészet érdekében.

Van-e magyar, ki nemzete hosszú életét, minél szebb felvirágzását, nagygyá s dicsővé létét ne óhajtaná?

Van-e magyar, ki józan észszel tagadni bírná, hogy a színművészet nemzeti nyelvünk fenmaradása és tovább fejlesztésének egyik leghatásosabb eszköze?

Azon bölcs elődök, kik a nemzet t halalos álmából fölrazák, megmutaták az eszközöket is, melyek segítségével a magyar saját lábán járhatson. E nagy tényezők közül egyik legfőbb a magyar színművészet megalapítása volt. A dicső emlékü Kazinczy, Ráday, Wesselényi tettus pályáját e téren a nagy Kölcsey fejleszté tovább.

Már virágzásnak indult a színművészet, s erőssé, hangzatosá lön a nemzeti nyelv, midőn a Bach-rendszer ez utóbbinak neki állott irtó fejszéjével. A magyar színészetet — talán megvetésből — csak megszorította, de el nem törölte. S nem vette észre, hogy torturája alatt a nemzetet leginkább e dajka táplálta édes tejével. A törvénykezés csarnokajából, az iskolából származott nemzeti nyelv; de Thalia templomában hangoztaták azt, — családi és baráti körben összejönni, az utcákon háromnál többen együtt állani tilos volt, de emez oltár előtt barátok, rokonok és testvérek tömegesen találkozhattak.

E veszes időben ragaszkodott is hozzá a magyar, mint mindenhez, mi által életének jelét adhatá. De 1861. után reményvesztetten apathiába süllyedvén a nemzet,

elvező életkedvét, elvesztő érdeklését minden iránt, mi a szellemet táplálná. A színművészet érdektelenül csatangolt, mint a gazdáját vesztett eb, vagy a szegénységtől tébolyult rongyvész. És súlydát alább, alább. A jogfosztott magyar nem osztja meg kenyerét vele, e szerint legjobb tagjai elkedvelenedtek, s ures fejű könnyű lábú kalandorok s bohócok nyomultak az előtérre.

A magyar színművészet megalapításakor képzett egyének lelkesültek bajnokaiul; jelen helyzetben a képzett ember gúnya az, és megvetésének, irtózásának tárgya a vidéken.

A városok most csak eltűrik, de nem kívánják, nem lelkesülnek érte, mert a részvét hiánya miatt a nem-fizethetés által, a polgárság zaklatói- és károsítói-ként tűnnek föl tagjai, kiknek némelyike, a subsistentia után kapkodva, keresztülgázol minden szent dolgon, s úgy haladnak tova, mint sáskasereg.

Tisztelet a kivételeknek, mert hála égnek! vannak mindkét részről.

Nemes Kassa városa mint csillag tündököl az egyik részen, mely belátva a színművészet nemzeti fontosságát, rendkívüli uton — subventio által is igyekszik annak lényegét a végenyészettől megóvni. E nemes város öntudatával van azon társadalmi bölcsészethez, hogy nemcsak magunkért, hanem a későbbi nemzedékért is kell tenni valamit; — öntudatával bir azon nemzeti fogalomnak, hogy ha a nemzeti tényezők elpusztulnak, végre elvesz maga a nemzet is; — öntudatával bir azon történeti igazságnak, hogy a nemzeti ügyet gyakran még véráldozattal is kell támogatni. És e szempontból áldoz a drámai színművészet gyámolítására.

Miért nem teszi ezt minden város, oh miért nem! Talán mert már nem érdemes arra a magyar színművészet jelen stadiuma? A nélkülözö színész nem képes magát s ügyét fölemelni, nem képes körzetét tisztítani, — segéd karra van szüksége. Biztos kenyérre mindig lehet embert kapni — a hulladékra csak ebek jelennek meg.

Ezeknél fogva szerény javaslatom volna, hogy mitután az országos képviselők együtt ülnek: vállalkoznának a műveltebb községek arra, hogy e veszendő ügy — a magyar színművészet nemzeti fontosságú ügye érdekében a törvényhozó hongyulást petitiók által kérnék föl a vidéki magyar színészet sürgető rendezése és gyámolítására nézve.

Én azt hiszem, hogy Kassa városa, mely az áldozatkészségben ez ügy körül most is elől jár, leginkább hivatva van akár testületileg, akár a m. szini választmány által e téren is kezdeményezni. A késő kor áldani fogja érte.

A Csermely partjáról.

1866. márczius 23.

Tisztelt szerkesztő ur! Iszonyún ki vagyok osztva. Nekem ugyan a sors adósom nem marad — soha,

TÁRCSA.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

VIII.

A jutalom.

(Vége.)

— Hah hát a halottak is feltámadnak sirjaikból, sikolta tompán Prágainé s összeroskadt a trón zsámolyánál.

Pál vitéz megjelent; arca vidám, de halvány vala, homlokán egy sebhely, mint a hősiesség rendjele pompázott, jobbkarját egy piros selyem szalagon felkötve hordá. nyugodtan és bátran lépett a trón felé, mint ki a királyi atya áldását elfogadni jő.

Nem álom-e ez?! te élsz kedves szeretett novendékem? — kiált fel élénk örömmel Eszterházy s reszketeg karjaival össze vissza ölelé az ifjut.

Igen élek — szolt ihletve Pál vitéz — Isten öröködt fölöttem a véres a táson, mikor megtörve bir, de nem halva az ozmanok hatalmába kerültem, hol felgyógyulva sebeimből, összelánczolta Tökölly Imrével számtuzeték Azzia sivatag pusztáira a tenger part mögé, — hol a rökös szélvész, örökös rettegésben teltek siralmas napjaink, mikor felséged legkegyelmesebben visszahozád Tököllynek utolsó kincsét, utolsó, de legdrágább boldogsága maradványát, Zrinyi Ilonát, ki megérkezve küsszöklé számomra a török sultánnál szabadságomat, ki

Fiatal koromban deres lónak neveztem az élte de- lét megközelített oly férfit, ki nők körében, udvarlói működő szerepre igyekezett magát felleptetni. — Es — én magam is megderesedtem. — Pedig! — De jobb elhallgatni a többi.

Gyermekkoromtól fogva iszonyodtam az oly emberektől, kinek orra borzongóvá változott. — És most — saját szagló organumom biztatja a szőlős gazdákat, hogy Lengyelország bukása után sem bukhat meg a Hegyalja.

Elhallgatva a többi kudarcot, csak egyet mondok meg. — A magyar alkotmány ez időszériki parenthésise kezdetekor, csakhamar Criminal-Untersuchung alá kerültem; mert vakmerő valék írásilag bevallani, hogy nem értem az idegen nyelvet. — Vallatásom folyamán alatt, annyi \$-láva öszlött ki a nyomozó bach-bíró feje crateren, hogy a folytonos surlódás következtében, ezen tátongó rég, szemem láttára, tökéletesen \$ alakúvá idomult. — És én, az időtől kezdve, minden éféle lényt, csak \$ szájjal képzelheték. — Sorsom ezért is utóért. — A ma érkezett hírlapokból olvastam, hogy Pesten, a felső ház csikarást kapott, s egy havi időt határozott maródiskodásra. — Lecsaptam a hírlapot és történetesen a tükörbe tekintvén, eddigi alakom helyett, egy testesült kérdőjel nézett velem farkasszemem. — (Hála Istennek! csakhogy — még sem — paragraphus.) Lég után kapkodva, a szabadba siettem. — Horrendum dictum! it meg képmásaim tömege vett körül. — Szintén kérdőjelle idomult barátim ezen kérdést intézék hozzám: „Mit várhatunk most?” — Meglett fejte előttem transubstantiálionk rejtélye. — A kaméleon oly szint ölt magára, mily színű tárgyon nyugasztja testét. — A bach- és schmerlingféle beamtert pedig tápszere alakítja képmásává \$-sá. — Most a becsületes magyar embert, sorsának napi kérdésével foglalkozása torzítja? — lé. —

Bontakozunk ki ezen buvhatás alól, megfejtven a kérdést. — A felső ház tagjai, egy hó lefolyása alatt, kiheverik azon erőfeszítést, melyet az alsó ház első feliratának sajátjukká idomítása alkalmával kifejtettek s mely miatt emészto szerveik is meggyengültek. — Az ünnepi napok alatti szórakozás s egy havi pihenés után ismét munkaképessékké válván, az alsó ház második feliratát, egészségi szempontból, helybenhagyandják. — A kormányférfiak, ezen lefolyandó 30 nap alatt, végrehajtatván a végrehajlandókat; nem fogják szükségesnek látni, a jó király és hü alattvalók közt, a közeledést s egyértelműséget gátló függönyt, továbbra is kivonva tartani. — Majd beláthat hát az uralkodó hü népe képviselőinek a haza és a király közös üdvéért dobogó keblébe, és szíve sugallatát követve, mint legelső magyar ember, fényes példát fog arra nyujtani: hogy a törvényt — mert az törvény — mindenkinek meg kell tartani.

Egykor egy theologiae tanár vigadó tanítványai közé kerülvén, addig kérték őt, hogy dalolna egyet, míg végre rákézdé: „Az igaz ember hitből él. — Hitből, hitből, hitből él — Isten engem hitből él!” — Adja Isten, hogy hazafias hitünk adjon nekünk is boldog életet.

S—s.

LEVELEZÉS.

Rimaszombat, 1866. márcziushó 25. A gömörkishonth megyei „nemzeti pénztárból,” melynek eredetét s gyarapodását a Felvidék 1865. febr. 2-iki 10-ik számában ismerteltük meg, s melynek czélya, hogy kamatai minden évben oly nem-magyar létszékébéli népiakola tanítóik jutalmazására fordítottassanak, kik a magyar nyelv tanításában magukat kitüntetik, az 1865. évre követhető iskolatanítók jutalmazottak:

Koperdán András nyústyai rom. kath. tanító 40 frttal.
Faluba Lajos alsó-szkalnoki ág. ev. tanító 40 „

Svéter József ratkó-lehotai rom. kath. tanító 30 frttal.
Cseh Lipót kövi ág. ev. tanító 30 „
Ferjencsik János nagy-szuha r. kath. tanító 25 „
Pazar István jolsvai ág. ev. tanító 25 „
Fóris Lajos giczei reform. tanító 23 „
Gulovics István sumjáczai gör. kath. tanító 23 „

a kiosztott kamatok öszvege tesz 236 frttal.
Bárha más vidékeken is minél több ily pénztár vagy egyeslet léteznék, hogy ne lennének azon ohajtásra szorulva, mikép „az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni, ha magyar, mert — — kevesen vagyunk!” Időjárásunk nem a legjobb, mert a folytonos esőzés a jobb napokon megkezdett tavaszi munkát folytatni s bevégezni nem engedi. Virágvasárunk is (értjük a virágvasárnap előtt esőt) oly silány volt, hogy hasonlóra alig emlékezünk.

Farsangunk sem volt igen híres. A casino és polgári olvasó kör szokásos táncvigalmain kívül, melyek szintén csak középszerűen ütöttek ki, nevezetesebb más vigalom nem volt.

Reménységünk van, ez évben még, a világgal tágasabb összeköttetésbe jöni, a mennyiben megyénk s városunk a távirat-hálózatba lesz befoglalandó; két új vonal létesítése lévén tervezetben s talán már munkában is: Losonczi Rimaszombaton, Rozsnyón, Szomolnokon és Meczenzefen keresztül Kassára, — a másik Rozsnyóról Iglón keresztül Lőcsére.

Bárha a hozzánk legközelebb losonczy vasut létesülésére nézve is ily közelbe helyezett reményekkel kecsgethetnők magunkat! — r. l.

Ujdonságok.

— Lapunk közelebbi száma a szent ünnepek miatt husvét után fog megjelenni.

† A kassai székesegyházban nagypénteken este fél 7 órakor helybeli zeneértők, zenészek s a zeneiskola növendékei Rossini „Stabat Mater“-jét fogják előadni. A közreműködők 76-an lesznek.

— A bukovinai magyarok igen nagy inséget szenvednek. — A szent héten alkalmasos lévén adakozásra, felkérjük t. olvasóinkat, hogy nyomorral s éhhalállal küzdő testvéreinken segíteni kegyeskedjenek. Lapunk szerkesztősége adakozásokat szívesen elfogad.

* Rónayt a kolozsvári és szigeti szinigazgatók táviratilag hívták meg vendégszereplésre.

* A gibárti malom gépezete egy forrói telkes gazdát a mult héten darabokra zuzott.

— A szini idény vége felé közelg. Mi rosz volt benne és mi jó, kiki saját nézpontján itéli. Kevés világitás nem ártana. Mint értesülünk, ez szándékoltatik is. Ki nem fogadná örömmel, ha ez az ügy érdemében történik? Ugy halljuk, hogy Takács ur, ki a t. szini válszalmány kiváságára szerződötett a jelenleg itt működő társulathoz, végleges távozta előtt nyíltan számot akar adni rendezői működéséről. De mielőtt ezt tethetné, rendezői fáradsalmait jutalmul és neje részére a szent ünnepek után szinre kerül Dumas Sándor merész tollal irt ily című színműve: Szent Bertalan-éj, vagy a párizsi vérmenyegző. Ohajtandó, hogy tekintettel első jutalom-előadásának gyér bevételére, mű-érdemei s rende-

áltott felháborodva a császár. Oh ég engedd kitudnom a zavarban a valót!

— Felséges uram — mondá Eszterházy nádor, én kezeskedem Pál vitéz igaz mondásáért.

S minő bizonyítékok nyomán? — kérdé az elkomorodott király.

— Én Pál vitézt ifjusága első éveitől ösmerem, mint barátom, növendékem, szellemi gyermekemet; ösmerve tisztá szívét teljes valóságúval feltevélesem, hogy az érnő ösvényéről soha ennyire el nem tántorodhatott.

— A hit ily dolgokban soha nem bir a tudat érvényével — szolt sötéten a király — trilliom világok távolát, óriás földrészek terjedelmét ki lehet számítani a legszigorubb pontossággal csak az ingatag emberszívnek nem határozhatjuk meg belértékét soha!

— Nádor ur! — emelt szót újra a szép özveggy, ki konokul megrögzíté magát ezen állásában és büvös bibor ajkai vípera mosolyra nyíltak; nádor ur, ön eltelve hála érzettel éltének megmentője iránt nem is sejtí, hogy a szabadító belsejében ördögsvíz lakozhalt, hogy nem mind arany a mi ragyog, nem mind érnő mi tündöklök; ime te Pál vitéz megfoslál jogos nevenőtől, én is megfoslalok a becsületes s nemességed koronájától letépelem fényes álarczodat, ime kivallom: te vagy az uradalmi kincstár rablója, te szövetkeztél titkon a törökekkel, hogy mánap az aratáson megrohanva téged, mint az ál feláldozás s barátság vértanuját elragadjanak, hogy megosztova a kincsekkel pár évig künn lappangva biztosítsd a megmaradt pénzösszeget, aztán visszatérve ragyogó hírnévvel még nemesi czimert! királyi jutalmat nyerj oly tettekért, melyért, a kárhozat harpiáinak scorio-koronáját érdemlendő!

— Irtózatos! — dörgé Eszterházy; hah ha nem tisztelném oly mélyen feikent királyomat, tövéből vágnám ki rágalmozó nyelvedet, vagy az utolsó idég szá-

is átadá Stambulban az utlevelet ezen szavakkal: „Menj vissza szeretett hazádba, fogadd el kiérdemelt jutalmadat, de ne harcolj többé a padischak koronája ellen.”

— Nem is fogsz — fogá föl a szót Lipót király — mert inkább maradjon birodalmam megcsontkíva, minthogy hü népeim nemes vérét is tovább ontani engedjem. S most jöjjön ön emelje fel az ájult hölgyet, csókolja fel bágyadságából, s élvezze a viszontlátás édes örömet; nos, miért néz oly különösen reám, hisz e nő az ön neje?

— Felség — mondá mélyen meghajolva Pál — bocsásson meg ha ellene mondok. E hölgy itt nem az én nőm . . .

— Hűtelen hát megtagadsz? — kiáltott felugorva Prágainé, kétségbeejtő helyzetében azon vakmerő eszmére fajult, hogy magát erőnek erejével Pál nejeének vallaná, — hah hát csakugyan való e hír, hogy te a harcmezőn babérok mellett rózsákat is szedtel, feledve hü nődet a külföldön valamely szép hölgygyel új frigyre léptel.

— Asszonyom — mondá csodálkozva Pál vitéz végig nézve a szép özveggyen; úgy tetszik láttam önt valahol . . . de nem beszéltem kétszer életemben önnel.

— Nemde arra emlékezel, hogy valahol láttál, valahol beszéltelem velem — szolt gunyosan Prágainé — de azt elleleded, hogy az ég oltára előtt örök hűségét esküvel nekem, — oh jobb lett volna a véres aratáson letaroltatnod, minthogy ily hűtlen hitszegéssel térj vissza.

— Legkegyelmesebb fejedelem — viszonzá katonas bátorsággal Pál vitéz; én is ember vagyok, születeemtől a mai napig ezer gyarlósággal bántám meg a jó Isten; de hogy nőmhöz mindig a legszentebb hűséggel ragaszkodtam, azt azon Istenre esküszöm, ki a véres aratáson is fölöttem öröködt!

— Ugy hát e nő valami aljas gonosztevő — ki-

zdi fíradalmi az elismerésben oly bőkezű kassai közön-
ség által kellőleg méltányoltassanak.

* *Eperjesről* a „Fekete sas” című fogadó bérlő-
jének elismerést szavaz egy utas a rend-, tisztaság- és
jó ellátásért. — Kleinodi ur ezen elhanyagolt vendég-
lőnek régi jó hírnevét ismét visszaszerezte.

* *Felelős magyar miniszterium* mellett száll sikra
a lajtántuli autonomisták közlönye, a „Telegraf”, szom-
bati számában. A magyar országgyűlés főiratára kelt
királyi rescriptum — ugymond — egészen abnormis
helyzetet teremtett, mely a kiegyezést Magyarországgal
beláthatatlanul eltávolítja. Kiemeli továbbá a második fel-
irat nyilatkozatát, mely csupán ő felsége személyébe
helyezi egész bizodalmit s kéri, kik azon férfiak a ko-
rona tanácsában, kikkel a képviselőiség oly mereven
szembe száll s kiknek magaviselete ellen még oly férfi
is, mint Bartal, kiről mindenki tudja, hogy nagy be-
folyást gyakorol a kormány intézkedésekre, határozot-
lan nyilatkozik. Helyesen osztózik azon véleményben,
hogy a közös ügyek megállapítása, például, a korinány
közvetlen, cselekvő részvétele azaz *felelős képviselése*
(miniszterium) nélkül lehetetlen, és gr. *Andrássy Gyula*
Napló cikkére hivatkozva, szükségesnek is találja ilyen-
nek rögtöni kinevezését. Czikke végén csak azt sajnálja
a „Telegraf”, hogy a második felirat a lajtántuliakat nem
említi, s reméli, hogy a magyar országgyűlésnek még
lesz alkalmá azon föltételeket is szóba hozni, melyek a
kiegyezéshez szükségesek. P—i H—p.

— *(A Tisza dráda.)* Tokajból írják, márczius
23-ről hogy az e hó elseje óta beállott esőzések folytán
a Tisza ismét erősen megáradt, s még mindig csendes
növekedésben 19' és 10"-en áll O felett. Námény és
Tárkányán azonban már apadás állván be, valószínű,
hogy az ottani emelkedés is mielőbb meg fog szűnni. A
mentesíten területek már mindenütt elborítvák. Az ár
nem rendkívüli és nem is veszélyes, ha csak hosszas
esőzések a fenn már mutatkozó apadást megakasztva,
újabb emelkedést nem okoznak.

— *Különös eset* adta elő magát e napokban a hegy-
alján. Egy lembergi és egy duklai izraelita kereskedő
elmentek együtt Tályára bort venni, és ott S. M.-tól 100
forintért bort vásároltak oly formán, hogy ők pár nap
mulva a bor árát és azután majd szekereket küldenek a
borért; a lembergi kereskedő azonban, kinek még má-
sutt is voltak teendő, nem ment egyenesen haza hanem
fiának ily tartalmu levelet írt: „Fiam! e levél vétele
után küldj nevedben 300 frtot S. M.-nak Tályára!” —
a fia atyja megbízását azonnal teljesítve elküldötte a ki-
tűzött összeget, de minthogy a „Tályá” név rosszul volt
írva, a 300 frt. Tabon (Somogy megyében) lakó hason-
nevű szegény hitrokónának S. M.-nak kézbesítettett, ki
midőn a 300 frtől szóló tértívényt megkapta. csudálko-
zott ugyan, hogy ki küldhet neki annyi pénzt, holott ő
senkitől sem várt, de miután a levélben csak ez volt ír-

lakig szét szaggatnám agyadat, hol ez ördögi gondolat
megfogamzott.

— Oh! — sohajtá szivrepesztő kinnál Pál; pus-
ta háznak száműzött lakói, miért hagyálak oda, Zrinyi
Ilona miért adad vissza hazámat és szabadságomat? azt
hitted áldott lélek, hogy elvesztett mennyországomat
ajándékozod vissza, s ime egy pokoli ármány hálózatába
sodortatám.

— Ez rettenetes! mondá türelmét veszítve a sze-
lid király; harmincz éves országlásom alatt nem láttam
ily bonyodalmas drámát eljátszani trónom előtt, csak
Salamon bölcsesége fejthetné meg e gordiusi csomót;
de szorosán zár alá tetessék e két gyanus egyén, a tör-
vényszék a legszigorubb lélekismerettel fürkészsze ki a
valót s ezerszer jaj annak ki felkent fejedlme előtt ily
nemtelentül hazudni mert!

Isten a legnagyobb szükségben mindig legközelebb
lebeg, szent István e jelége e perczen is beteljesült,
mert a főudvarmester egy gyászos nőt három gyerme-
ket vezetett elő ezen bejelentéssel: — * Pálné.

— Nagy ég, két * Pálné! riadt fel a király felu-
gorva trónjáról, ki már itt a valódi feleség? . . .

— Ez itt — kiállá üdvhangon Pál vitéz — Klá-
rán, Jánosom, Luizám, Ferenczem jöjjetek karjaimba!

-- Férfjem!

— Édes atyám! édes anyám! — sikolták a gyer-
mekek örömmujongással eléje szaladva, feledve lón a
pompás királyi terem, a magas trón, a nagy császár, ők
nem láttak senkit és semmit, egymást ölelték és csókol-
ták leírhatlan édes gyönyörrel.

Nagy Leopold meghatottan állt meg a terem közep-
pén. Jobbra töle az erényes családi csoportozat ugy
nézett ki, mint egy rózsaluogos, melyen myrthusok és
repkények fűződnek, míg csalitjában kis apró madarak,
a gyermekek hallatják örömdánajokat. Balra töle a bü-

va: „Ime 300 frtot küldök önnek atyám nevében,” azon
jó hiszemben, hogy talán Lengyelországban valami gaz-
dag rokona lehet, a pénzt átvette és a legszükségeseb-
bekre fel is használta; ez alatt a duklai izraelita is el-
küldte a még hátra levő 300 frtot, hanem a rendes
helyre Tályára, nem sokára azután hazérkezett a lem-
bergi kereskedő, s fiát legott kérdezte, vajjon teljesítet-
te-e megbízását, melyre ez igennel felelt, a szekereket
tehát azonnal elküldé Tályára a borért, holis az igazi
S. M. kinek ámbár a duklai kereskedő küldött 300 frtot
mindazáltal azon véleményben, hogy a két izraelita
együtt kereskedik, a bor egy részét a lembergi izraeli-
tának kiszolgáltatta; pár nap mulva elérkezett a
duklai kereskedő is Tályára borait átveendő, melyre ő
legnagyobb meglepetésére a bor helyett S. M. ottani
kereskedőtől azzal utasított el, hogy ő még csak
300 frtot kapott, melyért a bor megvásárolt felét lem-
bergi társának ki is szolgáltatatta; míg ez itt történik,
addig a lembergi izraelita Tabon lakó hitrokónától egy
levelet kap, melyben ez mint ismeretlen rokon megkö-
szöni szivességét, hogy a legnagyobb nyomorban, ily
szép összeggel megsegíté őt, ekkor tudta csak meg,
hová küldte az ő fia a pénzt, és most a két kereskedő-
társ a bor és pénz felett perlekedik. (Z.H.)

— *Az Erdélyországi kölcsönösen biztosító társaság,*
az első magyar általános biztosító társaságba olvad. A
versenyző társulatok számának naponkénti szaporodásá-
val igen terhessé vált a kölcsönösség alapján fennálló
intézet működése, főleg miután a múlt év e társaságra
is felelte nagy károkat s így rendkívüli terheket rótt.
Egy Mikó, egy Teleki s a többi hazafi azonban, kik előtt
egyedül csak a közönség érdeke lebeg, kik csak névről
ismerik e szót: szédelgés, nem kívánják ki nem számít-
ható veszteségek esélyeinek kitenni az általuk eddig
feddhetlenül vezérelt intézet részvevőit s hogy biztosí-
tottaiknak a kellő garantíát megszerezzék, az intézet
kockázatát azon hazai társaságra ruházták, mely nagy
alap- és tartaléktőkéje, roppant díjtartaléka által s min-
den kifogás felett álló vezetése mellett mindenik felett
leginkább képes e garantíát, megnyugtatóst nyújtani, De
az első magyar általános biztosító társaság is sokat nyer
e beolvadás által, mert biztosító feleinek száma mintegy
25 ezerrel szaporodik, és e felekhez tartozik Erdély
majd minden tehetősb birtokosa. —

— *Tankönyveink.* A magyarországi középtano-
dákknál használatban lévő összes tankönyvek és eszkö-
zöknek ujalagos tüzetes átvizsgálása, és egy a tanodai
irodalom terén közelebb megjelent termékekre való
figyelemmel szerkesztendő általános kimutatás összeál-
lítása mulhatatlanul szükségeltetvén: a m. k. helytartóta-
nács az udvari kancellária részéről felhivatott, misze-
rint valamennyi a közép-tanodák használatául 1864-ik
évtől számítva megengedett, nem különben a korább
lefolyt évtized tartama alatt az oktatás terén megjelent

nős nő görnyed halálsápadtan, összedult arcvonások-
kal, mint egy letiport furia, ki a kárhozatra vár.

E néma jelenet mindent megfejtett. Lehetett-e itt
tovább kétkedni: hol itt a valódi, hol itt az ál feleség?

— Letűnt zivataros életem vigasztaló anyyala!
rebegeg örömmittasan Pál vitéz — csak képzeld, el akar-
ták vitatni, hogy nem te vagy az én kedves hitestársam,
hanem az ott, ama bárszonyba burkolt hölgy.

Klára kibontakozott férje karjaiból s végig nézett
vetélytársnéján s mély megvetéssel mondá: Prágainé,
hát nem elég, hogy elraboltad az uradalom pénztárát,
családom becsületét, azonfelül még elakarod rabolni fér-
jemet, utolsó földi boldogságomat is? . . . De hála az
egeknek épen jókor érkezém, hogy leálarcozzalak s ál-
taladjalak a büntető törvénytörvényeknek. . . . Legkegyelme-
sebb felség, méltóztatassék átvenni ez irományt, ebből
mindent megérthet.

Ez Zrinyi Ilona levele volt, melyben a rablóme-
rényről levonja a titok fátyolát; ugyanis Sibilla cigány-
nőnek az elorzott kincsekből Klára gyöngyös arakoszo-
ruja jutott osztályrészül, ki e nagybecsű ékszert legjobb-
nak vélte eladás végett Munkácsra vinni Tokoly hercege-
nőnek, ki is rögtön felismervén az ő általa ajándékozott
ékszerben Klára sajátját, különben is tudomása lévén a
rablómerényről, rögtön gyanu tamadt agyában s a czi-
gánytól vallatás alá fogta, s ígérlet és fenyegetések ál-
tal vallá ki Prágainévali bűnszöveget; bűntársa, mint
mondá, tudomása szerint Bécsben lappang, a hercegnő
hiteles tanuk ált. leiratá e vallomásokot, átadá Klárának,
hogy siessen Bécsbe ő felségéhez férje becsületét kitisz-
táznai s a bűnt bepanaszolni, s Isten uja épen ezen
pillanatban vezette be, hogy irtózatoss gonoszságait meg-
torolja.

A király hirtelen átfutván az iratot, elborult arca
s csaknem viharzó haragban tört ki. Hahl rabló nők
merészkedtek torni trónom számolýához, s előttem ily

és tanodai használatra alkalmas tankönyveket és tanesz-
közöket egy külön jegyzékbe összefoglalva mielőbb
feltejeszsze.

— *Bécsből* márczius 26-án következő távsürgönyt
közöl a „P. Lloyd” estilapja: „A hadügyminiszterium
egy hirdetménye korlátok alá veti a hatóságoknak e mi-
niszteriummal való távirtdai közlekedését, miután az
államtávirtdát a jelen körülmények közt valószínűleg igen
fontos és sürgős ügyek vehetendik igénybe.

— Azon t. előfizetőink, kiknek előfizetésük e hó
végével lejár, tisztelettel felkéretnek, hogy a további
megrendelést mielőbb megtenni sziveskedjenek. — Ha-
sonló szivességre kérjük azokat is, kik még mindig tar-
tozásban vannak.

— *(A hírlapbéllyeg.)* Amsterdamban társulat ala-
kult, mely minden törvényes eszközzel arra törekszik,
hogy a hírlapoktól szedett bélyeg-illetékek megszüntes-
senek. Holland legelőkelőbb városaiban ugyan e czélra
fióktársulatok alakulnak. Igen dicséretes törekvés.

Vegyes hírek

— „Times” bécsi levelezője *Beke* osztály-főnök
következő élcéről beszél: Egy tagja a diplomatai test-
nek azt kérdé, miként viselend Ausztria háborut pénz
nélkül „Mihelyt az első lövés megtörténik, válaszolt
Beke, Ausztria 50—100 millió forintnyi államjegyet fog
kibocsátni, melyek fizetendők lesznek *Berlinben*.”

— *Horvátország* Franciaországba a múlt évben 9 és
1/2 millió darabot vittek ki Ausztriából. A szállítást Tri-
esztől Marseilleig kerül ezer dbjától 25—28 frankban.
Franciaország többi kikötőibe 4—5 frankkal drágábbra
kerül a vitelbér.

Színházi szemle.

— *Szombaton*, márczius 24-én Rónayné jutalmú
adatott: „A völgy liloma,” dráma 5 felvonásban, írta
Barriere, fordította Feleki Miklós. — Párisban — mint
a szinlap mondja — 115-ör adatott ezen darab egymás-
után, de nálunk háromszor is alig kelte el. Nem lévén
azonban helyünk a darab ismertetésére, csupán az elő-
adásról szólunk egy pár szót — Legjobb alak a Mort-
sauf grófé, de csakis ugy ábrázolva, mint azt Rónay
tevé. Henriette unalmas szerepét Rónayné szépen játszta.
Igen jó volt Temesváry is (Vandenesse Felix) ki ele-
gantíája által többnyire megnyeri a közönség tetszését,
még azon esetben is, ha szaválata hiányos. Horváth,
Tóth, Takácsné, Muhorai Etelka, Takács Emes sat. jól
játsztak. — Szép közönség. — Rónayné zajos tapssal
s számtalan koszorúval fogadták

— *Vasárnap*, márczius 25. a szegények javára
„nagy ének és szaválati akadémia” tartott. — Igen
kis közönség

— A színház husvét másod napjáig zárva lesz, s
akkor kerül színre először: „Genovéva,” vig operette 3
felvonásban.

— Az „*ördög pilulái*,” nagy látványos bohózat
ápril 8. adatik először felemelt árákkal, s hatszor fog
egymásután ismételtetni.

vakmerően hazudnak. . . . Távozzál te becsstelen nő, or-
zásoédert lakolni fogsz börtönben rablánczokon.

— Irgalom! — rebegeg térdén csuszva Prágainé.
— El szemeim elől bűnös nő — mondá haraggal
elfordulva Nagy-Lipót, s nyájasan tekintve a * Pál csa-
ládra: — és ti ártatlanul szenvedteté férj és nő éljete
boldogság- és tiszteletben a herzéki uradalomban, s
több ily vészes vipera ne háborítsa örömeiteket, s ti
aprószenetek, kedves gyermekek legyetek hasonló hősök
ősapátokhoz!

Klára végzetes álma, mint egy baljóslatu delejes
visio, híven beteljesült, a boldog paradicsomsiralomhá-
zá torzult, a két szerető sziv közé világrészek toltultak,
s mig Klára, az élő férj özvegye ott gyászolt, a szinte
gyászba borult Ilona körében: addig Pál vitéz a pusztá
házban sanyldótt sorsüldözött barátjával, mig az áldott
Zrinyi Ilona ujra egymás karjaiba vezeté a sokat szen-
vedett családot, elvonulva szép uradalmokba, üdvöket
nem háborítá többzemmi vész. csak az árnyalta be né-
ha Pál vitéz rózsászin kedélyét, ha vissza gondolt ifju-
sága arany napjaira, a szent szövegségre, és két hü ba-
rátira, ah! magas pártfogója nem soká ősei sirboltjá-
ba szállt, Imre ott senyvedt tenger nagy fájdalmaival a
tenger partjain; e két óriás lángész, országokat ren-
dítő hatalmas fő, mint az üvegházi diszvirágok korán
leszakitva, ragyogó koszorúkként hervadtak el a vakító
főny őlén, mig a legigénytelenebb erdei növénynek elé-
gedetten foytak napjai. Fia János is végre elérte vá-
gyát, mert Rakóczy hercegnék nemcsak apródja, de
később hős kapitánya lett, s felvirult családja két év-
századon keresztül ha nem is országokra zajló hírrel,
de a kisebbszertü megyei körben becsülettél futá meg
pályáját; most közel végenyészetéhez, talán megérdemli,
kogy készülő sirjára. hintsük e szerény történelmi ne-
felejtéseket.

GAZDASAG és ÜZLET.

Kassai piac, március 28-án 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	6 50	6	—	—
Kétszeres	4 80	—	—	—
Rozs	4	380	—	—
Tengeri	3 90	3 60	—	—
Ar, a	2 50	2 40	—	—
Zab	2	180	—	—
Kása	6 80	4 20	—	—
Borsó	9 60	9	—	—
Lencse	7	6 50	—	—
Bab	8 80	6 10	—	—
Örlött dara	8	7 40	—	—
Tatárka	8 80	8 20	—	—
Burgonya	1 72	1 50	—	—
Aszuszilva	14 60	13 40	—	—
Szesz itezénkint	—	16 1/2	—	—
Marhahus fontonkint	—	13	—	—
Bornyhús	—	14	—	13
Sertéshús	—	18	—	16
Vaj itezénkint	—	54	—	50
Zsir	—	32	—	—
Szalonna fontonkint	—	36	—	34

Kassa, március 28. Az ünnepelti hetivásár redesen igen nagy, a vásárlás azonban csak apróbb élelmi cikkekre terjed. Életet alig lehet egy pár köblöt eladni közép áron. A piacon inkább a vaj, turó, tojás bir kelendőséggel. — Időjárásunk újra zordonabb, tegnap nem esett, de hideg szél fujt; ma téli borongós nap van, s hó szállong.

Eperjes, március 27-én. Buza köblönkint 6 frt. 50. — 5frt. 80. Rozs 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Tengeri

4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Árpa 2 frt 80 kr. — 2 frt. 60 kr. Zab 2 frt. 60 kr. — 2 frt 40 kr. Kása 7 frt 20 kr. 6 ft. 80. Borsó 6 ft. 40. 6 ft. — Lencse 8 ft — 7 frt 60 kr. Bab 7 frt. 60 kr. — 7frt. — kr. Örlött dara 12 frt. — kr 11 frt —. Tatárka 7 frt 20 kr. 6 frt 80 Burgonya 1 ft 60. 1 40. Aszuzi v 11 ft. 20. Szesz itezénkint (magyar iteze abroncs alatt 30 fok) 18 kr. Marhahus fontonkint 10 kr. Bornyhús 12 kr. Sertéshús 16 kr. Vaj itezénkint 50 kr. Zsir 44 kr. Szalonna font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánkint 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középkenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Debreczen, március 25-dikén. Tiszta buza mérőnkent 2 frt 45 kr. kétszeres 1 frt 80 kr. rozs 1 frt 50 kr. árpa 1 frt 25 kr. kukoricza 1 frt 75 kr. zab 1 frt 50 kr. köles 1 frt 85 kr. Egy mázsa szalonna 22 frt. széna 1 frt 15 kr. szalma — frt 70 kr. 1 font szatonna 24 kr. disznóhús 14 kr. marhahús 11 kr. só 9 kr. 1 iteze disznózsir 39 kr.

Nyiregyháza, márcz. 24. — A mai napon tartott hetivásárunkon, a gabonaneműk következő árakon keltek, u. m. tiszta buza 2 frt 40—50 kr. kétszeres 1 frt 80—90 kr. rozs 1 frt. 50—60 kr. árpa 1 frt 50—10 kr. zab 95 kr — 1 frt. tengeri 1 frt 70—80 kr. köles 1 frt 45—50 kr. kása 2 frt 80—90 kr. paszuly 3 frt 50—4 frt — kr.

Győr, március 24-én. A Poroszországgal való háborúnak lehetősége, vagyis inkább annak közel kitörését jelező hírek és még azon körülmény folytán, hogy az államkormány 100 millió állambankjegyeket készült kiadni, a gabonauzletben a hangulat szilárdult, a készle-

tesek nem igen hajlandók jelen árak mellett eladni, a forgalom ennek folytán nagyobb mérvű nem volt, zab kivételével, melyből jelentékenyebb tételek képezték az adás-vevés tárgyát. Buzát csak fogyasztók vásárolnak jegyzett árak mellett; rozshan csekélyebb üzlet; árpából még csak jelentéktelen készletünk van, kiviteli kereskedők és fogyasztók részéről jó keresletben részesül. Kukoriczában csekély készlet mellett csekély üzlet. Zab, kész áru néhány krajczárral jobban fizetettik, mint csak rövid idő múlva szállítandó. — Árak: vidékünkbeli buza ul 85—88 flos 3 fr 10—30 kr, bacskaí 6 85—87 flos 3—3 fr 15 kr. uasonló uj 86—87 flos 3 fr 10—15 kr, bánási uj 88—89 flos 3 fr 40—50 kr, tiszavidéki uj 88—89 flos 3 fr 50—55 kr, rozs uj 80—82 flos 2 fr 15—25 kr, árpa 70—72 flos 1 fr 80—85 kr. eletésre való 1 fr 50—60 kr, kukoricza 6 1 fr 75—85 kr, uj 1 fr 85—2 fr, zab 6 49—50 flos 1 fr 20—25 kr, uj 45—47 flos 1 fr 16—18 kr.

Sorshuzás.

Bécs, március 24-én tartott sorshuzás alkalmával következő számok húztak **37, 31, 24, 24, 13.** Legközelebbi huzás Április 7-án.

Bécsi börze Március 27-ről.

5% Metallique	60.10
Nemzeti kölcsön	63. —
Bankrészvény	722. —
Hitelintézeti részvény	140.30
Londoni	104.30
Ezüst	103.75
Arany	4.99

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi decz. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

	reggel	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Kassa indulás	5 óra — p.	—	—	—
Miskó	7 " 52 "	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 " 35 "	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 " 12 "	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 " 44 "	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	18.86	14.19	9.06
Pest	8 " 37 "	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 " — "	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	—
Pest	6 " 25 " reggel	—
Czegléd	9 " 27 " "	—
Szolnok	10 " 27 " "	—
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután	—
Debreczen	3 " — " "	—
Nyiregyháza	4 " 28 " "	—
Tokaj	5 " 25 " este	—
Miskolcz	7 " 29 " "	—
Kassa érkezés	10 " 35 " "	—

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
Eperjesnek, Lőcsőre minden éjjel 12 óraker. Személybér 5 frt. 64.
Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 óraker. Sz. bér 15 f. 53.
Tarnóuba, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 1 óraker. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponkint kétszer, reggel 7 és délután 2 óraker. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombaton kivéve naponta 6 óraker reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombaton kivéve naponta 6 óraker reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 óraker délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. e.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken szombaton reggeli 6 óraker, vasárnap, délután 5 óraker.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 óraker, hétfőn reggeli 6 óraker.
Menet-jegyzéke Munkáctól Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Hivatalos értesítés.

381. gazd. sz. 66(2)2

Árverési hirdetés.

Folyó évi májushó 16. napján d. e. 9 óraker a város udvarház teremében a város tulajdonához tartozó pukanczi földek 97 fr. — korcsmáltatási jog Kavacsánban 624 fr — korcsmáltatási jog Felső-Tökésen 180 fr — Ó-Ruzsini, Nagy- és Kis-Ladnai korcsma és a miszlókai felső malom 240 fr. o. e. kikiáltási ár mellett 3 egymást követő évre kifog béreltetni. Írásbeli ajánlatok f. évi május 15-ig fogadlatnak el. Az árverés megkezdése előtt az e részben szándékozók 10%-nyi bántpénzt tartoznak az árverelő bizottmány kezéhez letenni. A kibérési feltételek a hivatalos órákban a városi számvevősnél megtekinthetők. Kelt Kassán az 1866. évi március 17. tartott gazdasági ülésből.

380. gazd. sz. 65(2)2

Árverési hirdetés.

Folyó évi áprilho 18-ik napján d. e. 9 óraker a város udvarház teremében a város tulajdonához tartozó vadászati jog és pedig:

1. a kassai határban erdők és mezők 40 ost. é. fr.
2. a bankói kerületben Miszlóka, Baska és alsó Tökés 16 ost. é. fr.
3. a szentistváni kerületben Kavacsán, Szent-István és Szokoly 50 ost. é. fr. és
4. a belái kerületben Felső-Tökés, Béla és Hámor 53 ost. é. fr.
kikiáltási ár mellett 3 egymást követő évre közárverés útján kifog béreltetni. Írásbeli ajánlatok f. évi ápril 17-ig fogadlatnak el. Az árverés megkezdése előtt az e részben szándékozók 10%-nyi bántpénzt tartoznak az árverelő bizottmány kezéhez letenni. A kibérési feltételek a hivatalos órákban a városi számvevősnél megtekinthetők. Kelt Kassán az 1866. évi március 17-én tartott gazdasági ülésből.

1812 polg. sz. 64(3)3

Csödihirdetmény.

Kassa szab. k. város törvényszéke részéről ezennel közhírre tétetik, miszerint Hegedüs István helybeli kereskedő ellen Mahr Ferdinand, továbbá Moll F. és Novotny N. mindnyájan kassai lakosoknak csödkérelmökre a csöd az 1840. 22. t. cz. 6. és 11. §§-ai értelmében elrendeltetett, s ennek folytán hitelezőknek e törvényszék mint csödbíróság általi összejevete-

lére f. évi juniushó 4, 5 és 6. napjai tüzetvén ki határidőül, ideiglenes tömeggondnoknak Brosz Jónát h. ügyvéd, perügylelőnek pedig Fejér István h. ügyvéd nevezettek ki. Felszólítatnak tehát mindazok, kik a fennebbi csödiömegeből bármily jogczim alatt valamit követelnek, hogy kereseteket szükséges okmányok és bizonyítványokkal támogatva a fent kitűzött határidőre annál bizonyosabban adják be, mivel később beadott követeléseiknek több hely nem fog adatni. Kelt Kassán 1866. évi márcziushó 20. tartott törvényszéki mint csödbírósági ülésből.

Ajánlatra igen méltó.

Az alóli Sidorik István

a „vőlegényhez“

czimzett uri díjazcikk alatt a legujabb és legbiztosabb áron kaphatók, mint: Egész tavaszi öltönyek: szécsgényi-otthonka, nadrág és mellény 18 frtól 35 ftig, — nyári ábrány-atilla, nadrág és mellény 15 frtól 30 frtig, — mosó finom kelmekből 10 frtól 18 frtig, nadrágok 6 forinttól egész 10 forintig, mellények 2 fortól 5 forintig, fekete atillák 16 frtól egész 30 frtig, fekete nadrágok 7 frtól 10 frtig, fekete mellények 3 frtól 5 frtig, és a legujabb kalapok minden formába 50 król 4 frtig. — Üli ingek 1 frt. 80 król 3 frt. 50 krig, finom rumburgi 4 frt. 15 kr. Gallérok 15 król 35 krig, manchetek 40 król egész 70 krig. — Ugyanis egy férfi-személynek szükséges cikkek fejtől talpig alólirotnál mint több egyházi és hatósági részekre pontos és 24 óra alatt megrendelések teljesítetnek.

Sidorik István,

462-ik szám alatt „a vőlegényéni“.

68(2)2

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán